

1893-08-01

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Date explanation:
Datering i brev.

Sender's location:
Tønning

Mentioned people:
Alice Hannover

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Victoria Hôtel D. 1-VIII-93.

Tønning. Slesvig.

Kjære Hannover!

Deres sidste Brev synes jo at tyde paa lysere Dage for Dem og har derfor glædet mig, skjønt jeg meget godt forstaar Deres Skepsis.

Jeg har i Anledning af, hvad De fortæller mig kun én Ting at sige Dem. Jeg vil paa det indstændigste bestyrke Dem i Deres Forsæt om at vise Fasthed, netop nu. Der er dog intet Kvinden i alle sine Luner har mere Respekt for end mandig Styrke. Deres Kone maa naturligvis tilbage til Dem, baade for Deres Skyld og for sin egen. De ere begge for gode til, at de ikke igjen skulde komme sammen — Men Deres Kone maa naturligvis bringes til at vende tilbage af sig selv. Jeg mener ikke at hun skal komme hjem som den bodfærdige, ydmygede; — men hun skal komme hjem som den, der gjerne vil hjem, af egen Drift. — Ja jeg troer endogsaa, at jeg vilde raade Dem til at gjøre Deres Rejse til Udlandet alene, for at Deres Kone kan blive grundigt helbredet; —

[2]

et Tilbagefald eller selv et svagt Tilløb til et saadant er jeg bange for, at De ikke vilde kunne overleve — Der er jo Grænser for, hvad et Menneske kan udholde — og dette maa derfor være en Umulighed.

Jeg siger Dem dette, fordi De i Deres Breve fortæller, at De længes saaledes, at De havde mest Lyst til strax at rejse ud og hente Deres Hustru hjem.

Endelig er der en anden Grund — en for mig egentlig ganske uvæsentlig — De synes i Deres nervøse Tilstand at have været en Del irritabel ligeoverfor Byens Sladder. Naturligvis forstaar jeg at man intet har nægtet sig. Men af Hensyn

hertil var naturligvis ogsaa det ovenstaaende den heldigste Udgang.

Men hvorum alt er. Vi har altsaa Haab om, at De og Deres Kone atter kan finde hinanden, og det er jo dog det glædeligste, jeg har hørt fra Dem i lang Tid.

[3]

Ja hvad jeg har sagt er naturligvis ikke andet end, hvad De har sagt Dem selv mange Gange.

Det er sandt[,] jeg havde efter et tidligere Brev haabet, at De vilde slaa Dem til Ro her i nogen Tid. Nu skriver De at De kun bliver her et Par Dage.

Men jeg forstaar naturligvis, at De søger til et Badested for at blive saa grundigt separeret som muligt.

Med venlig Hilsen

Deres

Johan Rohde

Lad mig høre et Par Ord om, hvorledes ellers Sagen udvikler sig.

Har intet hørt fra fælles Venner.

Victoria Hotel d. 1. - 1844 - 9/3.

Tonning. Slesvig.

Rohde

Kjære Hannover!

Dens sidste Brev synes jo at lyde paa lyse Dage
for Dem og har derfor gaaet mig, ligesom jeg nu
ogsaa godt forstaaer Dens Skjæbne.

Jeg har i Anledning af, hvad De fortæller mig
hvilken en Ting at sige Dem - Jeg vil paa
den indstændigste bestynde Dem i Dens Forsæt
om at vise Fasthed, netop nu. Der er dog
intet Kvinden i alle sine Læner har mere Respekt
for end mandig Styrke. Dens Komme maa
naturligvis tilbage til Dem, endte for Dens
Skyld og for sin egen. De er bedre for godt
at, at de ikke igjen skulde komme sammen -

Men Dens Komme maa naturligvis bringes til
at vende tilbage af sig selv. Jeg mener ikke
at hun skal komme hjem som den forfar-
dige, gubmægtig; - men hun skal komme
hjem som den, der gaaer ud hjem, af
egen Drift. - Ja jeg tror endog, at
at jeg vil raade Dem til at gaa Dens
Reise til Udenlands alene, for at Dens
Komme kan blive grundigt helbredet; -

et Tilbyggels eller selv et meget Tillid til et
sandsagt er i mange for, at De ikke vilde
kunne leve - Der er jo Gorense for, hvad
et menneske kan udsolde - og dette man derfor
var en Umulighed.

Jeg siger Dem dette, fordi De i Dem Børn
fortæller, at De lange varledes, at De havde
meget lyst til at være at rejse ud og hente Dem
Kirsten hjem -

Endelig er der en anden Grund - en for mig egentlig
ganske uventet - De synes i Dens nervøse
Tilstand at have været en Del irriteret lige-
overfor Byens Skole - Naturligvis forstår jeg
at man intet har nægtet sig. Men af Hensyn
helt en naturligvis også omstændigheder den heldigste
højst.

Men herom alt er - Vi har allerede snakket
om, at De og Dem Kom altid kan finde
hinanden, og det er jo det bedste, og
har vist for Dem i lang Tid -

Ju hest iu her sagt & naturlige ikke andet
fod, her De her sagt Dem selv mange
Gange.

Det er sandt iu hest iu er i tidlige
Børn hest, at De vilde selv Dem
hi De her i ugen tid. Ni Børn De
at De vilde selv her i De Oge
Om iu jantens naturlige, at De siges to
at Børnen for at selv se givne og sepe
nat selv selv.

Om selv selv

Dem

Om selv selv

Lat mig her i De selv an, hest selv
Sagen selv selv.

Her selv selv for selv selv.